

Amit érdemes elmondani

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Prédikátor 12:15-16; 2Péter 1:12, 16-21; Jelenések 14:6-12, 14-20; 19:11-18

„És egy másik angyalt láttam az ég közepén repülni, akinél az örökkévaló evangélium volt, és azt hirdette a föld lakosainak, minden nemzetségnek, törzsnek, nyelvnek és népnek, és hangosan ezt mondta: Féltétek Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája, és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és a vizek forrásait” (Jel 14:6-7, ÚRK).

Krisztus engesztelő halála egyetemes érvényű, azaz minden ember üdvösségéért történt, bárhol, bármikor is éltek. Tehát az evangélium egyaránt szól minden nyelvcsoporthoz, kultúrához tartozó, mindenféle emberhez, átível az etnikai válaszfalak fölött. Azt a nagyszerű hírt közli, hogy Jézus az életével, halálával és feltámadásával győzött a pokol fejedelmei és erői felett. Az evangélium Jézusról szól, aki meghalt értünk, most pedig értünk él. Egyszer eljött azért, hogy megmentsen bennünket a bűn büntetésétől és hatalmától, és majd visszajön, hogy megszabadítson a bűn jelenlététől. Olyan halállal halt meg, amit mi érdemelnénk, hogy mi az Őt megillető életet élhessük. Krisztusban megigazulunk, megszentelődünk, egy nap pedig meg is dicsőülünk benne.

Jézus két adventjéről olvashatunk a Bibliában. Egyszer eljött megváltani bennünket, majd pedig visszatér, hogy hazavigye azokat, akiket vére felbecsülhetetlen áron szabadított meg. A Biblia utolsó könyvének, *A jelenések könyvének* a fő célja felkészíteni a világot Jézus visszatérésére, ennek a nemzedéknek szóló, sürgető üzenetként. E heti tanulmányunkban azt nézzük meg, mennyire időszerű a 21. századi társadalom számára *A jelenések könyve*. Újból felfedezzük, mire szólítja Jézus a végidei egyházát: hogy hirdessék az utolsó időre vonatkozó üzenetet.

A JELENVALÓ IGAZSÁG PÉTER ÍRÁSÁBAN

Az üdvösség történelme során mindvégig Isten rendre üzeneteket küldött a prófétai kijelentésekben, hogy felkészítse a népet arra, ami majd bekövetkezik. Őt semmi nem éri váratlanul (Ézs 46:9-10). Prófétákat küld, akik az ítélet kezdete előtt kijelentik üzenetét, hogy felkészítse népét a jövőre (Ám 3:7). Az özvíviz előtti időben Isten Noé által üzent meg a világnak, hogy közeleg az áradás. Egyiptomban a hét bő esztendő alatt József által készítette fel az embereket az éhínségre. A zsidó próféták figyelmeztették a népet, hogy a babiloni seregek hamarosan elpusztítják Jeruzsálemet. Keresztelő János megtérésre hívó szavai Jézus első adventjére készítették fel az embereket.

2Pt 1:12 versében hogy nevezi Péter a kora nemzedékének szóló isteni üzenetet? Olvassuk el 2Pt 1:16-21 szakaszát! Mi volt az a „jelenvaló igazság”, amit Péter és a többi tanítvány hirdetett?

Az 1. században az volt az örök jelentőségű üzenet, hogy Krisztus eljött. Keresztáldozata az Atya szeretetét mutatta be. „...*a bűn zsoldja halál*” (Róm 6:23), de Krisztus által Isten mindenkinek lehetővé tette az örök életet. A mi döntésünk, hogy hit által elfogadjuk-e (Róm 3:23; 6:23; Ef 2:8). A Jézusban nyerhető üdvösség üzenete soha nem lesz idejétmúlt, minden generáció számára jelenvaló igazság marad.

A jelenések könyve a végidő összefüggésében mutatja be Jézust és örökre szóló megváltását, hogy felkészítsen egy népet közeli visszatérésére. Leleplezi az emberi tradíció hamisságát és az önmagára koncentráló vallásoskodást. Elejétől a végéig Jézust állítja elénk, valamint az emberiségért végzett munkáját.

Jézus jelenti ki igazán az Atya jellemét. Ő „*a föld királyainak fejedelme... aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által, És tett minket királyokká és papokká az ő Istenének és Atyjának*” (lásd Jel 1:1-6). *A jelenések könyve* Jézusról és végidei üzenetéről szól, hogy felkészítse népet közeli visszatérésére.

Mi jut eszedbe, amikor *A jelenések könyvére* gondolsz? Többször foglalkozol a fenevadakkal és a prófétai szimbólumokkal, mint Jézussal? Szerinted miért közölte Jézus *A jelenések könyve* próféciait? Hogyan mutatják be a szeretetből fakadó terveit az emberiségért?

A JELENÉSEK KÖNYVE ÉS A VÉGIDŐ

Az evangéliumok középpontjában Krisztus első adventje áll. Elbeszéli születésének, életének, szolgálatának, halálának, valamint feltámadásának történetét. Szólnak a visszajöveteléről is, de nem arra kerül a fő hangsúly. *A jelenések könyvének* fókuszában azonban a korszakokon átívelő nagy küzdelem csúcspontja van. Fő próféciai mind Urunk dicsőséges visszatérésevel végződnek.

Olvassuk el Jel 1:7, 11:15, 14:14-20 és 19:11-18 verseit! Milyen hasonló következtetésre juthatunk mindegyik szakaszban?

A jelenések könyvében az első fejezettől az utolsóig mindegyik prófécia-nak Jézus visszatérése a csúcspontja. A „*megöletett Bárány*” (Jel 5:12) úgy tér vissza, mint „*királyoknak Királya, és uraknak Ura*” (Jel 19:16). Legyőz minden ellenséget, akik népét elnyomják és üldözik (Jel 17:14). Megszabadítja övéit a bűn lidércnyomásától és dicsőséggel hazaviszi őket. Lezárul a jó és a gonosz közötti nagy küzdelem. Isten újjáteremt a földet, a megváltottak örökké Urukkal élnek majd (lásd Jel 21:1-4). Jel 22:7 versében (lásd még Jel 22:12, 17, 20) Jézus kijelenti: „*Íme eljövök hamar. Boldog, aki megtartja e könyv prófétálásának beszédeit.*” Tehát Jézusnak az az utolsó kérése, amit az egész emberiségnek mond, hogy válaszoljanak szeretetére, fogadják el kegyelmét és kövessék igazságát, így készüljenek fel közeli visszatérésére. *A jelenések könyve* Jézus hívó szavával zárul: „*A Lélek és a menyasszony így szól: Jöjj! Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj!*” (Jel 22:17, RÚF)!

Urunk mindenkit hív, aki keresi az örök életet. Majd pedig arra szólít bennünket, akik már elfogadtuk az üdvösség üzenetét és alig várjuk visszatérését, hogy hozzá csatlakozva mi is szólítsuk az embereket Jézus szeretetének elfogadására. Feladattal küld el bennünket, hogy hirdessük az üzenetét, készítsük fel a világot közelgő visszatérésére. Nincs annál nagyobb áldás, mint hogy részt vehetünk Jézus missziójában a világ megmentéséért. Abban található a legnagyobb örömet, ha együttműködünk Krisztussal a megváltási terv végidőt érintő szakaszában.

Krisztus hamarosan eljön? János kétezer éve írta le ezt. Viszont a holtak állapotának bibliai értése szerint miért mondhatjuk, hogy Krisztus második adventje mindannyiunk számára a halálunk után következő pillanat lesz? Hogyan világít ez is rá, hogy Krisztus valóban hamar visszajön?

A JELENÉSEK KÖNYVÉNEK VÉGIDEI ÜZENETE

A *jelenések könyvének* központja a 14. fejezet, ami meghatározó Isten népe számára, akik az emberiség történelmének utolsó napjaiban élnek. Ebben a részben bontakozik ki a végidei üzenet, ami döntően fontos Isten népe és az egész emberiség számára.

Olvassuk el Jel 14:14-20 szakaszát! Milyen szimbólummal mutatja be a könyv Urunk visszatérését?

Az aratás szimbóluma az egész Bibliában Krisztus visszatérését érzékelteti (lásd Mt 13:37-43; Mk 4:29). Jelenések 14. fejezetében a megérett gabona learatása jelképezi az igazak megváltását, míg a túlérett szőlő szürete a gonoszok pusztulását jelzi. Jel 14:6-12 szakaszában találjuk a sürgető, végidei üzenetet, ami arra szólít, hogy készítsük fel az embereket a föld végső aratására.

Mi a lényege Jel 14:6-7 verseinek? Hogyan segítenek megérteni azt, hogy kik is vagyunk hetednapos adventistaként?

Jelenések 14. fejezetében az első angyal üzenete a 21. század nemzedékének szól, akik az életük célját keresik. Azt mutatja be, hogy Isten kegyelmének evangéliuma mindenki számára bűnbocsánatot kínál, megtisztít a bűntudattól és erőt ad a győzelemhez. Az ad értéket az életünknek, hogy Krisztus teremtett és váltott meg bennünket. Rámutat, hogy Isten utolsó ítélete egy nap majd véget vet minden igazságtalanságnak. Ez lenyűgöző, jó hír, mivel megtudjuk belőle, hogy az igazságtalanság nem tart örökké!

„Bizonyos értelemben Isten az adventistákat őrállókként és világosság hordozóiként helyezte a világba. Rájuk bízta az elveszendő világnak szóló utolsó figyelmeztetést, Isten Igéjéből csodálatos világosság fénylik rájuk. A legünnepelesebb, legfontosabb munkát kapták, az első, a második és a harmadik angyali üzenet hirdetését. Ehhez hasonló fontosságú üzenet nincsen. Nem szabad megengedniük, hogy figyelmüket bármi más elterelje” (Ellen G. White: *Evangelizálás*. Budapest, 2007, Advent Irodalmi Műhely, Felfedezések Alapítvány, 80. o.). Hogyan szívlelhetjük meg e szavakat közösségileg, de ami még fontosabb, hogy egyénileg mennyire vesszük komolyan?

MÉG JOBBAN MEGÉRTENI ISTEN ÜZENETÉT

A jelenések könyve végidei üzenetében Jézus üdvözítő kegyelmének teljessége hangzik az egész emberiségnek (Jel 14:6). Komoly felszólítás ez arra, hogy „féljük” Istent, vagyis minden tettünkkel tiszteljük Őt, vegyük figyelembe parancsolatait, engedelmeskedjünk a törvényének, gondolva az ítéletére (Jel 14:7). „Féljétek az Istent” – ez a gondolkodásunkra vonatkozik, arra készítet, hogy éljünk Istennek tetsző életet, Ő legyen az első minden gondolatunkban. Engedelmes hozzáállással élhetünk istenfélő módon (Péld 3:7; ApCsel 9:31; 1Pt 2:17). A szakasz arra is figyelmeztet, hogy „adjunk dicsőséget” Istennek, ami érinti a tetteinket az életünk minden területén.

Mit jelent Istent félni és dicsőséget adni neki? Hogyan világítanak erre rá Préd 12:15-16 és 1Kor 6:19-20 versei?

Az erkölcsi felelőtlenség korában, amikor emberek milliói érzik úgy, hogy önmagukon kívül senkinek nem tartoznak számadással, az ítélet órájának üzenete viszont a tetteinkért való felelősségünkre emlékeztet. Kapcsolat van Isten tisztelete, a neki való engedelmesség és az ítélet között. Az engedelmesség a Jézussal való üdvözítő kapcsolat gyümölcse. Csak az Ő igazsága elég ahhoz, hogy védelmet kapjunk az ítéletben, az Ő igazságában biztonságban vagyunk. Jézus igazsága által minden tettünkkel az Ő nevét dicsőítjük.

Olvassuk el 1Móz 2:1-3, 2Móz 20:8-11, Jel 4:11 és 14:7 verseit! Mi képezi az alapját az igaz istentiszteletnek? Hogyan tükröződik ez a szombatünnepelésben?

Sátán azért támadja a szombatot, mert tudja, hogy az istentisztelet lényegével kapcsolatos. A szombat magasztalja Krisztust mint Teremtőt, és arra figyelmeztet mindenütt minden embert, hogy „*imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet*” (Jel 14:7). Sokat mond ez az evolúció korában! Arra szólít, hogy térjünk vissza Jézus imádatához, aki megteremtett bennünket és aki igazi értéket ad az életünknek.

Gondoljunk bele, mennyire fontos emlékeztető a szombat arra, hogy Isten a Teremtő, aki ezért egyedül méltó az imádatunkra. Végére is melyik tanítás olyan fontos, mint ez, hogy Isten „megparancsolja”? Azt parancsolja az Úr, hogy minden héten neki szenteljük az életünk egy hetét. Ezzel is emlékeztet rá, hogy Ő a Teremtő.

ISTEN UTOLSÓ FELHÍVÁSA

Olvassuk el Jel 14:8, 17:3-6 és 18:1-4 verseit! Mit tudhatunk meg a lelki Babilonról ezekből a szakaszokból?

A jelenések könyvében a „Babilon” kifejezés a hamis vallási rendszerre utal, aminek az alapját emberi cselekedetek, ember-alkotta hagyományok és hamis tanítások képezik. Az embert, az ember saját igazságát emelik Jézus személye és büntelen élete fölé. Isten parancsolatainál fontosabbnak tartják emberek, vallási tanítók rendelkezéseit. Babilon a bálványimádás és a napimádat központja volt, valamint a lélek halhatatlanságának hamis tanításáé is. A hamis vallási rendszer burkoltan beépített sok ősi, babiloni vallási gyakorlatot az istentiszteletébe. A haldokló bolygónknak szóló, végidei isteni üzenet Jézust és az Ő igazságát hirdeti, a menny hívását visszhangozza: „Leomlott, leomlott a nagy Babilon... Fussatok ki belőle én népem” (Jel 18:2, 4). Isten hívta el a Hetednap Adventista Egyházat, hogy Krisztus teljes üzenetét felemelje. Akkor magasztaljuk Jézust, ha minden tanítását magasra emeljük. Azt kell hirdetnünk, aki „az út, az igazság és az élet” (Jn 14:6). Ezért fontos Jézus igazságával szembeállítva leleplezni Babilon tévedéseit.

Jel 14:7, 9-11 verseiben kétfelé irányul az imádat. Melyik ez a két irány?

Jelenések 14. fejezete egyrészt ír a Teremtő imádatáról, másrészt pedig a fenevad imádatáról. A kétféle imádatban központi a szerepe az Isten által megadott istentiszteleti napnak, az igazi szombatnak, aminek a helyére a fenevad a hamis szombatot állította. A szombat a Teremtő Krisztusban, a Megváltóban, a visszatérő Királyban való nyugalmat, bizonyosságot és biztonságot jelképezi. A hamis szombat ennek emberi hamisítványa, és az emberi okoskodás és rendelkezések talaján áll.

Mit fejez ki Jel 14:12 verse, különös tekintettel arra, ami előtte áll? Hogyan mutatkozik meg itt együtt a törvény és a kegyelem? Hogyan mutat rá ez is, hogy a törvény és a kegyelem az evangélium két, egymástól elválaszthatatlan része?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Isten ma arra hívja egyházát, mint a múltban Izraelt, hogy a világ világossága legyen. Az igazság erős pallosával – az első, a második és a harmadik angyal üzenetével – elválasztotta őket más egyházaktól és a világtól, hogy szent közelségbe vezesse őket magával. A törvénye letéteményeseivé tette őket és rájuk bízta az erre az időre vonatkozó próféciák nagy igazságait. Az ősi Izraelre bízott szent kijelentésekhez hasonlóan ezek is olyan szent értékek, amelyeket közölniük kell a világban. Jelenések 14. fejezetének három angyala azokat az embereket jelképezi, akik elfogadják Isten üzeneteinek világosságát és az Ő eszközeiként szolgálják meg a figyelmeztetést az egész földön. Krisztus a követőiről mondta: *»Ti vagytok a világ világossága«* (Mt 5:14). A Golgota keresztye mindenkinek üzeni, aki elfogadja Jézust: *»Ilyen nagy az értéke egyetlen léleknek.«* *»Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek«* (Mk 16:15, RÚF). Semmi nem akadályozhatja a munkát! Ez korunk igen fontos feladata, egészen az örökkévalóságig elhat. Jézusnak az ember megváltásáért hozott áldozatában megnyilvánuló szeretete minden követőjét megindítja. Krisztus nagy örömmel elfogad minden emberi eszközt, aki átadja magát neki! Az embert összekapcsolja önmagával, hogy bemutathassa a világnak a tettet öltött szeretet titkait. Legyen ez beszédünk, imáink, énekünk tárgya, töltsük be a világot ennek az igazságnak az üzenetével, és mind távolabbi térségek felé haladjunk” (Ellen G. White: *Counsels for the Church*. 58-59. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) **Hogyan mutat rá Jelenések 14. fejezetében a hármias angyali üzenet a Hetednapi Adventista Egyház létének céljára?**
- 2) **Gondoljunk a szombatra, a jelentőségére! Amint a héten is megállapítottuk, annyira fontos ez az üzenet, hogy Isten elrendeli: az életünk egy hetedét különítsük el, emlékezzünk meg róla, hogy Ő a Teremtő és a Megváltó, akit nem egy szent hegyre vagy egy szent városba elzarándokolva kell imádni. A szombat minden héten elérkezik hozzánk, óránként nagyjából 1600 km/h sebességgel (legalábbis az Egyenlítő közelében). Hogyan segít ez a gondolat is megérteni ennek a napnak a fontosságát, illetve azt, amire mutat?**
- 3) **Hogyan lehet úgy beszélni Babilon bukásáról vagy a fenevad bélyegének fogalmáról, hogy szavaink megnyerőek legyenek? Vagyis hogyan lehet a lehető legkevésbé támadóan szólni erről? (Persze még a legnagyobb erőfeszítéseink dacára is lesznek, akik megbántódnak.)**

TÓTH BÉLA:

URAM, HALLGASS MEG!

Uram, sokáig voltam
foglya vétkeimnek,
s most bűneim szüntelen
előttem lebegnek.

Adj enyhülést nekem!

Hadd nyerjem békémet és
nyugalmamat vissza,
és legyen megint, mindig
Hozzád méltó, tiszta
Lelkiismeretem.

A bűnöm sötét árnya
ne járjon köröttem;
az elkövetett rosszat
segíts jóvá tennem,
bocsásd meg, töröld el!

Csak áldott, szent Fiadban
bírom és remélek.
Ó, tekints érdemére,
vedd el büntheremet
kegyelmes kezeddel!